

Na prahu krize nevídaných rozměrů: Přijde občanská nebo světová válka?

Aleš Přichystal

ProtiProud.cz

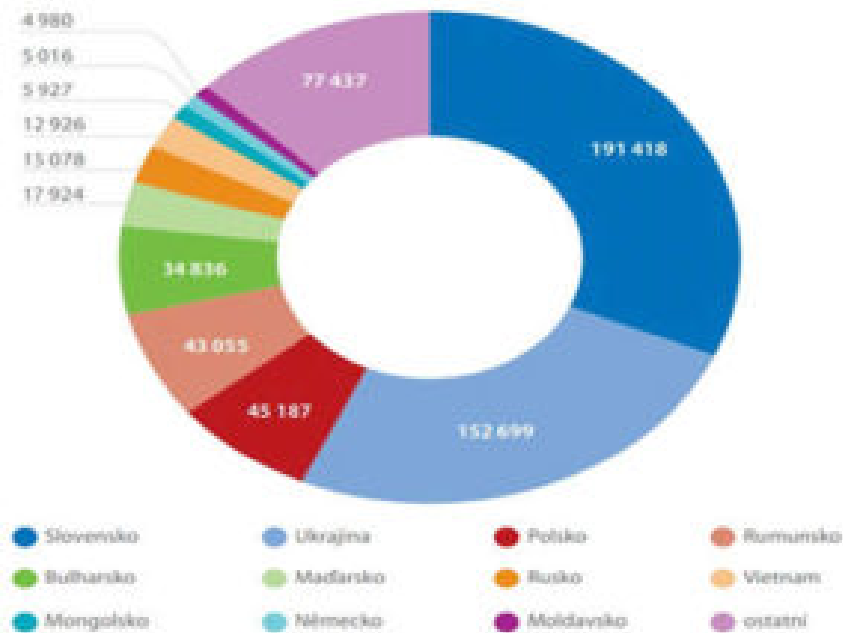
22.listopadu 2019

Titulní obrázek © ProtiProud

Po vstupu České republiky do Evropské unie počet pracujících cizinců v ČR stále roste. V roce 2004 zaměstnaní cizinci tvořili necelých 7 procent, v polovině letošního roku už to bylo 13,2 procenta. Od konce loňského roku počet pracujících cizinců v Česku stoupl o 38 tisíc, tím pádem v polovině letošního roku dosáhl hranice téměř 700 tisíc osob. A to ve statistice nejsou zahrnuti cizinci, kteří jsou oficiálně již českými občany, nebo zde prostě pracují bez povolení, tedy načerno.

Naprostá většina zahraničních pracovníků je u nás jako zaměstnanci. MPSV k 30. červnu 2019 registrovalo rekordních 606.483 zahraničních pracovníků. Cizinci z EU tvoří 60 % (zejména Slováci a Poláci). V žebříčku cizinců ze třetích zemí jasně kralují Ukrajinci. Na konci loňského roku v Česku pracovalo 121.086 Ukrajinců, za letošní půl rok jich přibylo asi 32 tisíc.

CIZINCI V POSTAVENÍ ZAMĚSTNANCŮ PODLE STÁTNÍHO OBČANSTVÍ KE 30. 6. 2019

Podle Svazu průmyslu a dopravy či Hospodářské komory bychom v ČR na tato místa potřebovali 300 až 400 tisíc dalších pracovníků. Cizince k nám dovážejí v drtivé většině západní nadnárodní firmy (v poslední době za podpory státu). Firmy zde vydělávají miliardy, které posílají do zahraničí a kvůli nízkým finančním nárokům zaměstnávají raději cizince, u kterých navíc nehrozí nějaká odborová činnost. Na případné celospolečenské důsledky svého chování přitom neberou žádný ohled.

Bezpečnostní rizika pro ČR

Pro potřeby velení domobraneckých organizací byla koncem roku 2018 štábem domobrany vytvořena analýza rizik, která v ČR i Evropě reálně hrozí, a to v horizontu od hodin až po roky. Nebezpečí je mnohem více, ale část z nich – bohužel spíše těch méně nebezpečných – mají dobře identifikovanou státní orgány a složky Integrovaného záchranného systému (IZS), a to prostřednictvím dokumentů k civilní ochraně (dnes označované jako ochrana obyvatelstva).

Mezi události, které mohou nastat, patří mimo jiné finanční a ekonomická krize

mimořádné intenzity a dopadů a na to navazující banditismus extrémních rozměrů ze strany zahraničních pracovníků jako důsledek rychlého postupu finančně-ekonomické krize.

Může kolaps stávajícího ekonomického systému přivést i naši zemi a nás všechny do stavu mimořádné krize, která postihne nejenom finanční sektor a reálnou ekonomiku, ale také každého z nás? Odpověď je bohužel - ANO! Může a následky mohou být srovnatelné s jinou mimořádně vážnou situací, kterou se zde zabýváme. Je velmi pravděpodobné, že v důsledku ekonomické krize se nastartují další mimořádné situace velké intenzity, které se mohou následně umocňovat a stupňovat. Od banditismu, občanské války až po válku regulérní. Nezapomeňme, že příliš často se v historii řešily ekonomické problémy odvedením pozornosti válkou s vnějším nepřítelem. Lidstvo dosud nezmoudřelo a z minulosti si nevezalo ponaučení, tudíž i pravděpodobnost, že se následky velké ekonomické krize začnou řešit válečným aktem, je velmi vysoká.

Prognózy a očekávání

Pokud má bývalý republikánský kongresman a prezidentský kandidát Ron Paul pravdu, [přichází ekonomický Armageddon](#). Druhá finanční bublina, daleko větší než ta předchozí, brzy praskne a není nic, čím by se tomu dalo zabránit. Všechno je zapříčiněno - říká Paul a nejen on - tím, že americký FED (Federal Reserve System, konglomerát 12 regionálních rezervních bank USA, plnicí roli centrální banky USA) vytiskl v letech 2008 a 2009 miliardy dolarů, které nikdy neměly sjet z rotačky. Tím prý americkou ekonomiku nasměroval k nevyhnutelnému ekonomickému kolapsu.

“Přichází něco, co bude daleko horší, než krize v letech 2008 a 2009. Daleko horší. A pamatujme si, že za přicházející krizi nemůže Trump. Je to dílo FEDu,” píše Ron Paul.

Podobnou velkou krizi už předpovídá i bývalý šéf FEDu Alan Greenspan, který prohlásil: “Jsme v počátcích krize, která má před sebou ještě o mnoho horší časy. Tohle je nejhorší období, kterému budeme čelit, od doby, co jsem nastoupil do úřadu. Nic se mu nevyrovná - ani krize, jestli ji ještě pamatujete - 19. října 1987 - kdy Dow Jones Index poklesl o rekordních 23 %. Rád bych našel něco pozitivního, co bych sdělil publiku... nevím, jak krize dopadne, ale určitě to bude krize.”

Postupně pronikající informace o špatném stavu ekonomiky v klíčových zemích Západu začínají některé lidi děsit, protože si uvědomují možné následky. Pro jiné – a těch je zřejmě většina – tyto informace nic neznamenaají, většina lidí si na varující zprávy prostě zvykla. Zdá se jim, že katastrofální stav světového finančního sektoru je tak nějak normální a rozhodně se jich osobně nijak nedotkne.

Ukolébaní Evropané

Lidé jsou obecně daleko méně znepokojení, než by měli být, ačkoli se základy reálné ekonomiky potácejí a stále hlouběji klesají pod tíhou historicky nejvyššího veřejného dluhu. Ten se navíc nejen nesplácí, ale centrální banky (které v některých zemích dosud mají krycí název „národní“, byť se službou národu již nemají nic společného) ještě zhoršují neutěšenou situaci neustálým pumpováním dalších a dalších ničím nekrytých peněz do oběhu.

Přesto se (skoro) nikdo nebojí. Dokonce většina občanů naší země i Evropy má pocit, že se není vlastně čeho bát! Že nic zlého nepřijde, a pokud ano, zvládneme to stejně hravě jako všechno ostatní. Zvládli jsme přece elegantně všechny dosavadní ekonomické a finanční krize, skoro nikoho z nás se to nijak nedotklo, o úspory jsme nepřišli, státní kasa měla stále dostatek prostředků, aby mohla rozdávat potřebným a ještě více těm, kteří to rozhodně nepotřebují, ale o to více o štědré dary stojí.

Jenže to je katastrofální omyl. A následky mohou být pro každého z nás fatální!

„Nerad lidem říkám, že opravdová krize nás teprve čeká. Krize z roku 2008 byla jen malou předeheurou. **Krize může pominout jen v tom případě, že odstraníte její příčinu. Ani jednu z příčin se nepodařilo odstranit, a proto nemůže být řeč o konci krize,**“ uvedl pro ParlamentníListy.cz ekonom Petr Kaššák.

Komentář: Nutno podotknout, že tato informace pochází z roku 2013. Zdroj na webu Parlamentních Listů se nám nepodařilo dohledat, ale odkazuje se na něj dobový článek ze serveru Tiscali.cz, [Krize bude drsná. Dělejte zásoby potravin a benzínu, radí ekonomové](#). Je potřeba si uvědomit, že je potřebné dívat se na celý vývoj nelineárně. Nelze tvrdit, že když nastane A, za rok jistě

přijde B, protože do procesů vstupuje mnoho proměnných. Není jediná strana, jediná supervelmoc, která by si mohla určovat, jak události proběhnou. Přípravenost je tedy rozhodně důležitá, ale panika nikoliv.

Finanční a ekonomická krize, která nás již brzo zastihne, bude skutečně horší než to, co jsme dosud v této oblasti zažili. Ne nadarmo se říká, že finanční krize roku 2008 byla jen lehkou zatěžkávací zkouškou proti tomu, co nastane. Takže se připravujeme, staré dobré časy, kdy ekonomika zdánlivě rostla a rostla a rostla, budou nenávratně pryč, nastane tvrdá realita, nepěkné probuzení ze sladkého snění.

A důsledkem tohoto problému bude kromě jiného i banditismus extrémních rozměrů ze strany statisíců u nás usídlených zahraničních pracovníků.

Cizinci

Tento scénář je v podstatě logickým vyústěním předchozího, tedy ničující finančně-ekonomické krize. Jaká je výchozí situace pro jeho naplnění:

V době trvalého ekonomického růstu a relativního blahobytu, jak to vidíme v současnosti, postrádá řada velkých i menších firem dostatek pracovníků. Stále se hovoří o minimální nezaměstnanosti a tedy o nutnosti dovážet pracovníky do zdejších montoven ze zahraničí. Logicky zejména ze zemí bývalého Sovětského bloku, zejména z Ukrajiny a Moldávie, z Mongolska nebo zemí Balkánu. Pouze zde totiž nalezneme lidi, kteří jsou ochotni a schopni pracovat, a to většinou za mzdy, za které by zdejší obyvatelé do práce určitě nechodili.

I když sluníčkáři budou tvrdit opak, mezi imigranty z Afriky nebo arabských zemí nalezneme jen minimum lidí, ochotných a především schopných pracovat například v českých automobilkách. Statistické údaje západních zemí, které občas omylem prosáknou na veřejnost, hovoří zcela jasně: do pracovního procesu se daří zařadit pouze zlomek imigrantů, kteří v posledních letech zavítali do jejich zemí. Asi mají jinou práci a jiné zájmy, než pracovat na důchody Němcům nebo Švédům.

Rozdíl mezi Švédskem a námi je v tom, že většina imigrantů u nás je jazykově a kulturně příbuzná, a že na rozdíl od muslimů k nám skutečně přijela pracovat,

nikoliv vysávat státní rozpočet a likvidovat své hostitele. Navíc hlavním motivem těchto imigrantů nebo zahraničních pracovníků je snaha vydělat zde takové peníze, které budou sloužit nejen pro uživení jich samotných, ale většinou i jejich rodin, které často zanechali doma a pro které jsou peníze došlé ze zahraničí důležitým zdrojem příjmů. Nejnovější čísla hovoří o tom, že za rok 2018 poslali zahraniční pracovníci do svých domovských zemí přes 47 miliard korun.

Již nyní jsou zejména ve středních Čechách města, kde zahraniční dělníci tvoří až 1/3 zde žijících obyvatel. Většinu času tráví buď v práci, nebo na ubytovnách. Jen někteří si dovolí luxus utrácet těžce vydělané koruny za nějakou zábavu. Takže až na drobné excesy dosud nejsou se zahraničními pracovníky žádné větší problémy.

Vysocí a nízcí

Co se však stane, až se naplní výše uvedený scénář, kdy naplno vypukne mohutná hospodářská krize a práce nebude dostatek ani pro naše lidi? Scénář může být následující: na Západě zbankrotuje jedna z bank, která je označovaná slovy „Too big to fail“ (česky „Příliš velká na to, aby mohla zbankrotovat“) a odborně se jim říká „systémové banky“. Přesto se to stane a některá z těchto bank ohlásí bankrot.

Zdánlivě malý problém – jedna banka přeci neohrozí celý finanční systém? Ano, je to pravda, pokud ovšem nejde o velkou banku a tato banka není kapitálově propojena s dalšími finančními institucemi. Bohužel takovou banku dnes už nenajdeme. V době globální ekonomiky jsou všechny banky vzájemně finančně a kapitálově propojeny, takže v případě bankrotu jedné velké banky pravděpodobně dojde k tzv. domino efektu a celý finanční sektor se začne skládat jak domeček z karet.

Pořád jsme ale u bankovního sektoru, nikoliv u reálné ekonomiky, kde se vyrábějí auta, počítače, světla nebo nábytek. Jak se problémy finančních domů dotknou výrobních podniků? Bohužel, výrazně a rychle. Většina velkých podniků je závislá na provozních úvěrech, které představují jakousi umělou výživu výrobního sektoru. Je zde jednoduchá rovnice – žádné vstupní peníze, žádná výstupní auta, počítače nebo světla. Jakmile dojde provozní úvěr a nikdo další není ochoten nebo schopen půjčit další peníze, výroba se zastaví. Začíná se masivně propouštět. Kdo bude propuštěn první? Bude to generální manažer, vedoucí provozu nebo zahraniční námezdní síla? Navíc často nekrytá žádnou smlouvou, garantující

ochrannou lhůtu nebo nějaké odstupné. Odpověď si lze lehce domyslet.

Akcionáře nebo provozního ředitele nebude zajímat, co se bude s těmito bývalými pracovníky dít dále. Akcionáře zajímá pouze minimalizace ztrát a ředitel je placen od toho, aby provedl nepopulární opatření (často kryté označením „optimalizace“). Další životní osudy svých bývalých zaměstnanců je opravdu nezajímají. Ovšem nás by zajímat měly. Protože se jejich osud může bezprostředně dotknout každého z nás. Proč?

Většina zahraničních dělníků je zde pouze za jediným účelem - vydělat co nejvíce peněz a ty následně poslat svým rodinám do zemí, odkud přišli. Proto zde také žijí velice skromně, jejich jídlo je to nejlevnější, co je možné v obchodech koupit, bydlí po několika v laciných ubytovnách a na zábavu jako je kino nebo hospoda opravdu nemají dostatek zbytných peněz. Tito lidé jsou bez větších zásob a finančních úspor. Nyní se dostanou bez prostředků na ulici - bez zaměstnání, bez jídla a finančních prostředků nutných na to, aby se vrátili ke svým rodinám. Pocítí tak velmi tvrdě svoji osobní finanční krizi.

Hrozba

Hladový člověk bez rodiny je zoufalý člověk. A zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Scénář takřka hororový: v důsledku rychlé a zničující finanční krize zastavuje většina podniků, zaměstnávajících zahraniční dělníky, provoz. Na hodinu a bez odstupného jsou propuštěny statisíce zahraničních zaměstnanců. Nemají žádné úspory, aby zde mohli delší dobu přežívat, ani na to, aby si zajistili klidný odjezd do svých domovů - do Mongolska, Nepálu, Albánie, na Ukrajinu. Kde na to vezmou prostředky? Jak se budou živit, čím cestovat domů? Při těchto vysokých počtech ani není možné takový exodus, imigraci naruby, v reálném čase logisticky zvládnout.

Začnou mít hlad, žízeň, dostavuje se frustrace, beznaděj a vztek. Jsou zaznamenány první případy, kdy si obstarávají základní prostředky (včetně alkoholu) násilnou cestou. Začínají krádeže ve velkém, rabování. Nejdříve obchodních center, následně menších obchodů, domů a bytů, kde je možné si jídlo a další prostředky obstarat.

Nastává anarchie a první větší střety s policií a ozbrojenými občany. Narůstají

ztráty na obou stranách. Policie není schopna nepokojům v tak velkém měřítku zabránit. Sama je často terčem útoků a úspěšných snah ozbrojit se na úkor příslušníků policie. Je třeba si uvědomit, že větší část zahraničních dělníků má na rozdíl od mladší části zdejší populace za sebou několikaletou základní vojenskou službu, někteří dokonce i bojové zkušenosti. Na rozdíl od imigrantů z Afriky nebo muslimských zemí jsou takřka k nerozeznání od zdejších obyvatel. Znají naši řeč a umějí se pohybovat v našem prostředí. Jsou mnohem silnější a otužilejší, a to nejen fyzicky. A mohou jich být statisíce, s jedinou touhou - přežít, případně se vrátit domů, za svými rodinami. Za každou cenu. Za každou! To bychom si měli uvědomit.

Selhávání

Nikoho nestrašíme, nešíříme žádné hoaxy ani poplašné zprávy, jak se nám budou snažit podsunout ti, kteří nechtějí vidět pravdu, která nemá s jejich vysněným světem nic společného. Objevuje se stále více příznaků, které už nemohou opominout ani mainstreamoví ekonomové a pisálci, že se začíná hospodářství v Německu, zejména automobilový průmysl, zadrhávat. A vzhledem k propojenosti naší a německé ekonomiky a procentu našeho průmyslu se zaměřením na automotive je jen otázka času, kdy problémy dorazí k nám. České podniky nebo pobočky nadnárodních koncernů začnou zavírat nebo omezovat výrobu - už se to začíná dít, stačí si najít patřičné informace.

Pokud se světová, evropská a zejména německá ekonomika dostane do recese nebo ještě hůře do ekonomické krize, poneseme všichni velmi citelně následky dosavadní predátorské politiky, zejména ze strany nadnárodních korporací, které ve snaze minimalizovat náklady a maximalizovat zisky do naší země dovážejí stále více a více zahraničních pracovníků, aniž by na sebe vzaly odpovědnost za jejich další osud.

Také stát veřejnou podporou těchto praktik naprosto selhává ve své úloze regulátora a ochránce životních zájmů svých občanů, neboť nejen nebrání neustálému přílivu cizích pracovníků na své území, ale ani není dostatečně připraven čelit rizikům a následkům vyplývajícím z příchodu vážných ekonomických problémů.

Komentář: Pravděpodobnost uvedeného scénáře není vůbec malá. Ale jak s takovou informací naložit? Člověk, kterému záleží na lepší budoucnosti, by měl věnovat velkou pozornost své mentální i fyzické připravenosti, budování smysluplných, naplňujících mezilidských vztahů, co neobjektivnějšímu vnímání reality a také touze nalézat řešení nepředvídatelných situací. To jsou věci a schopnosti, které se neobjeví ze dne na den. Takový stav je třeba vytvářet a kultivovat po mnoho let a je k tomu třeba obklopovat se a být ve styku s lidmi, kteří mají alespoň v základu stejný, konstruktivní přístup k životu a nejlépe i vizi lepšího světa, než jakým je ten současný. Ve spolupráci s takovými lidmi je pak možné doufat i v lepší scénáře, než je ten popisovaný v článku.

Celospolečenské procesy mohou otřást každou zemí, ale nakolik zasáhnou právě vás, to můžete ovlivnit dnes a denně prostřednictvím své vlastní práce, vlastního studia a používáním získaných poznatků ve svém životě. Vesmír je jedna velká škola a my máme každý den příležitost udělat něco, co zásadně ovlivní budoucnost nás, našich blízkých a co možná inspiruje i lidi zcela neznámé k tomu, aby se pokusili o něco podobného.

A když už jsme u inspirace, bude nejlepší připomenout si následující text:

- [Novoroční dopis světu od profesora Jordana Petersona](#)
-

Mediaální manipulace: Je snímek utopeného otce s dcerou symbolem utrpení migrantů, nebo citovým vydíráním?

Tomáš Vyoral

iPrima.cz

26.června 2019

Titulní fotografie: vítězný snímek World Press Photo 2019

Otec s malou dcerkou se utopili při pokusu o ilegální přechod řeky Rio Grande tvořící přírodní hranici mezi Mexikem a USA. Snímek jejich ke břehu vyplavených mrtvol, kdy dcerka objímá svého otce, podle ČTK obletěl celý svět a stal se symbolem utrpení migrantů. Bezesporu smutná událost. Fotky utonulých, plačících nebo trpících migrantů plní přední stránky novin a vyhrávají fotografické soutěže. Co takhle pro vyváženost symbol utrpení našinců? Nějaká fotka oběti migrantů, plačících pozůstalých nebo oběti znásilnění by nebyla?

Abychom si udělali ucelenější obrázek o tom, co se nám snad média, fotografové a následně politické elity skrze články a snímky zaměřené na, jak jsme říkali v PR, „HLP“ (hluboký lidský příběh), snaží sdělit, vraťme se k některým starším srdceryvným snímkům s obdobnou tematikou.

*This father & his 2-yr-old daughter washed up dead after being denied a *chance* to claim asylum. Meanwhile, Trump lied about how his admin treats migrants "much better" than Obama.*

They just wanted a better life, as many of our ancestors did.

They did not deserve this. pic.twitter.com/NoFcUUEbDh

— Tammy Duckworth (@SenDuckworth) [June 26, 2019](#)

Snímek, který měl Evropě otevřít oči...

Předpokládám, že si většina z nás zřejmě vybaví fotografii utopeného syrského chlapce Ajlana Kurdího z roku 2015, na které leží v písku turecké pláže.

„Snímek, který má podle tisku Evropě otevřít oči“ nebo „Historik umění: Obávám se, že během krize přijdou další ‚ikonické‘ snímky“. To jsou dvě z reportáží České televize z té doby, přičemž jenom namátkou zadáno do Googlu mi z podzimu toho roku vyjelo jen na webu České televize minimálně pět článků vztahujících se k tomuto chlapci.

„Evropou otřásla fotografie mrtvého chlapce. Otevře se uprchlíkům? ptají se britská média,“ napsaly tehdy třeba Lidové noviny. Podobný titulek zvolily Novinky: „Pohnou drastické fotky utopeného syrského dítěte Evropou? ptají se média.“

Jak vidíme, v té době nám média dokonce sama otevřeně přiznávala, k čemu by snímek (a příběh chlapce za ním) mohl, nebo spíše měl, vést.

Snímek, který měl otevřít oči Americe

Jedním z novějších „ikonických“ snímků je pak celkově vítězná fotografie letošní soutěže World Press Photo, na které je plačící holčička na hranici mezi Mexikem a USA. Opět téma migrace.

Samozřejmě že téma migrace je u fotografií logické, jelikož v posledních letech rezonuje. A to jak Evropou, kam se (ne)řízeně valí, byť aktuálně zřejmě v menším počtu, migranti z Afriky a arabských zemí, tak Spojenými státy, kam se zase snaží dostat migranti z latinskoamerických zemí.

Vyvážené informování, nebo citové vydírání a manipulace?

K zamyšlení každého z vás dávám následující. Pamatujete si jeden jediný ‚ikonický‘ srdceryvný snímek oběti kriminality migrantů? Snímek plačících pozůstalých nebo usazené oběti znásilnění? Byl nějaký takový snímek alespoň zařazen do nějaké fotografické soutěže? O umístění na špici ani nemluvě...

Uvažte sami, zda cílem těchto ‚symbolických‘ snímků (a nesnižují teď vyobrazené neštěstí) je vyvážené informování o realitě, nebo zda je záměrem citové vydírání a manipulace čtenářů žádoucím uměle multikulturním směrem.

Komentář: Pro připomenutí si můžete přečíst článek z konce roku 2016. Vzrůstající trend manipulace reality ze strany médií byl již tehdy zřejmý. Je to de facto zásadní nástroj pro udržení obyvatelstva v nevědomosti a zamezení jeho schopnosti udělat si ucelený obraz o situaci ve světě.

“Elity vystupňují svojí rétoriku na zesilovači ‚falešných zpráv‘ až na uši trhající úroveň. V roce 2017 očekávejte zvýšené volání po cenzuře. Očekávejte přesvědčování elit a médií, abyste přijali jejich verzi reality a souhlasili s umlčováním nesouhlasných projevů. Vše ve vašem zájmu a pro vaši bezpečnost, pochopitelně.“

[2016: Rok, ve kterém se globalistická Válka proti realitě začala hroutit](#)

**Bývalý řecký ministr zahraničí:
,diplomaté vydávají víza dětem bez
doprovodu, aby se mohlo
obchodovat s jejich orgány‘**

[RT](#)

© Dimitrios Karvounzis / ZUMAPRESS.com Bývalý řecký ministr zahraničních věcí Nikos Kotzias během svého projevu

Bývalý řecký ministr zahraničí označil řecké diplomaty jako ‚zrádce‘ poté, kdy opakovaně tvrdil, že byla udělena víza „dětem bez doprovodu, aby mohly být nelegálně prodány jejich orgány“.

Nikos Kotzias, který minulý měsíc rezignoval během roztržky o přejmenování Makedonie, minulý týden prohlásil - a to již podruhé - že ve zhruba 93 případech probíhá trestní řízení poté, co již byla řada „*vysoce respektovaných velvyslanců*“ poslána za mříže.

„Víte, co znamenají víza pro nezletilé bez doprovodu? Znamená to obchodování s orgány.“

Komentář: A kruci!

„A jen proto, že se mi podařilo zachránit několik duší, budu spát v klidu, až můj život skončí,“ řekl během svého vystoupení před řeckým Svazem novinových žurnalistů v Aténách (ESIEA).

Bývalý ministr poprvé přišel [s tímto obviněním](#) v říjnu, kdy odsoudil osoby, které údajně víza vydaly, nejen jako „zločince“, ale i „zrádce“.

Kotzias se pak zaměřil na média, která obvinil z nečinnosti, když řekl: „Vízum pro 14měsíční batole bez doprovodu a pokusili se to ututlat.“

Existují obavy, že tisíce nezletilých bez doprovodu, kteří se pohybují po Řecku, jsou vystaveni riziku sexuálního vykořisťování nebo obchodování s lidmi. Jak informoval místní zpravodajský portál Kathimerini, v Řecku je 3 050 dětí bez doprovodu, z nichž 1 272 (42%) je buď bez domova, žijí na dočasném nebo neurčeném místě.

Svaz diplomatických činitelů odmítl Kotziasovy obvinění a označil je za „hlubokou urážku“, protože vytvářejí „falešný“ dojem, že mnozí pracovníci ministerstva jsou zkorumpováni.

Prohlášení Unie [dále uvedlo](#), že tvrzení „podkopává autoritu“ ministerstva zahraničí, což má dopad na celou zahraniční politiku země.

Komentář: Již dlouhodobě poukazujeme na to, že nelegální obchodování s orgány pro transplantaci je celosvětový problém. Opuštěné děti jsou nejsnadnějším cílem. Dobrodějové, kteří pomáhají migraci, nemají ani ponětí o tom, jakému zlu pomáhají.

- [Daeš ve finanční tísní se údajně obchoduje s dětmi a lidskými orgány prostřednictvím turecké společnosti](#)
- [Alžírské děti jsou obětmi židovskému ‚sklizení orgánů‘](#)
- [Obchodování s orgány: Izraelská policie zatkla 10 ‚únosců těl‘](#)
- [Policie vyšetřuje izraelskou ‚nezávislou‘ skupinu obchodující s orgány, protože izraelská vláda nemůže mít konkurenci](#)
- [Egypt odkryl rozsáhlou skupinu obchodující s orgány, 45 zatčeno, zadrženy miliony dolarů](#)
- [Kriminální skupiny obchodující s ledvinami v USA prodávají orgány k transplantaci z černého trhu](#)
- [Obchodování s orgány – ‚podnikání‘ postavené na vině a zoufalství](#)

Zdroj článku: [Former Greek foreign minister: ‘Diplomats are issuing visas to unaccompanied children so their organs can be harvested’](#)

Orbánova vláda zakázala na univerzitách obor genderová studia

[ČT24](#)

Maďarská vláda zakázala univerzitám vyučovat obor genderová studia, který se zaměřuje na zkoumání kulturně vzniklých rozdílů mezi muži a ženami. Příslušný dekret minulý týden v pátek oficiálně vyšel v úředním věstníku. Stávající studenti genderových studií mohou studium dokončit, další zájemce už ale vysoké školy přijímat nesmějí.

Genderová studia od nynějška nefigurují na seznamu schválených magisterských oborů. Vláda svůj záměr oznámila už v létě a argumentovala tím, že o obor je velmi malý zájem. Šéf úřadu vlády Gergely Gulyás ale tehdy jasně sdělil, že důvod pro zrušení oboru je hlavně ideologický.

„Maďarská vláda je jasně přesvědčena, že lidé se rodí buď jako muži, nebo jako

ženy. V životě si pak vedou podle svého uvážení co nejlépe, ale kromě toho maďarský stát nechce utrácet veřejné prostředky na vzdělávání v tomto oboru," řekl.

Orbánova vláda hájí konzervativní hodnoty a opakovaně se například zaštiťuje návratem ke křesťanským hodnotám a podporou „tradiční rodiny“. Zástupci univerzit ale její krok kritizují jako nepřipustné zasahování do akademických svobod.

Nejvyhlášenější univerzitu založil „nepřítel“ Soros

Genderová studia se v současnosti vyučují na státní univerzitě ELTE a na Středoevropské univerzitě (CEU), která patří mezi nejvyhlášenější univerzity v Maďarsku. Na každé z nich studuje obor asi dvacet frekventantů.

Fungování CEU ztěžuje i loni v dubnu schválená kontroverzní novela vysokoškolského zákona. Ta omezuje působení zahraničních vzdělávacích institucí v zemi. Podle kritiků je norma namířena proti Středoevropské univerzitě. Zpravodaj ČT Lukáš Mathé tehdy konstatoval, že novela je pro CEU likvidující.

CEU, kterou založil americký finančník maďarského původu George Soros, se ocitla pod velkým tlakem maďarské vlády jako celek, protože podle ní nesplňuje požadavky právě novely vysokoškolského zákona. Tlak na CEU je součástí **boje proti údajnému nepřátelskému vlivu Sorose na vývoj v Maďarsku. Orbán například Sorose obviňuje, že řídí masový příliv migrantů do Evropy.**

NS komentář: Ukázkový příklad mediální manipulace. ČT se snaží vyvolat dojem, že uvedená obvinění jsou nepodložená. Již dříve uniklé dokumenty Sorosovy OSF a informace ohledně spolupráce s mnoha členy parlamentu EU nenechávají přemýšlejícího čtenáře na pochybách, že se Soros se svojí aktivitou vměšuje do záležitostí mnoha zemí včetně Maďarska. Přečtěte si třeba [‘Seznam Sorošovo neziskovek je venku! Rozvracejí zevnitř i Česko a Slovensko. Magnát si “zaplatil” i Transparency International!’](#), článek, který vyšel na Aeronet.cz před dvěma lety. O dalších souvislostech pojednává text Pierre Lescaudrona [‘Existuje skrytá ruka za „střetem civilizací“ v Evropě?’](#)

Muslimáci přicházejí! Adoptujte uprchlíka!

Joe Quinn
[Sott.net](#)

Ze skromných počátků, které zahájily válku proti muslimskému terorismu, na základě sloganu „nenávidí nás kvůli našim svobodám“ a proto musíme „proti nim bojovat u nich, abychom s nimi nemuseli bojovat u nás“, teď západní národy čelí existenciální hrozbě a musí zvolit jednu ‚stranu‘, nebo budou zatraceni do sedmé úrovně pekla, která je vyhrazena pro ty, kteří zůstávají neutrální v době krize. Možnosti, z nichž si musíme všichni vybrat, jsou poměrně jednoduché: obecně řečeno, můžete být „vlevo“ nebo „vpravo“ - nebo-li libdebil nebo fašista, pokud chcete.

Pravičáci (implicitně nebo explicitně) argumentují, že:

a) Islám jako náboženství a sociální a právní zákon je zcela neslučitelný se západními hodnotami (s výjimkou misogynie a homofobie). Nebo když použijeme slova zákonodárce státu Oklahoma Johna Bennetta, „Islám není ani náboženství, je to společenský, politický systém, který používá božstvo k prosazování své agendy světové nadvlády.“

b) Migrace z muslimských zemí je proto pro Evropu špatná.

c) Bílá rasa a kultura jsou ohroženy masovou migrací tmavých lidí z muslimských zemí (a džihádisty kteří jsou údajně mezi nimi). Migranti musí být zastaveni a bílá rasa a kultura musí být aktivně bráněny, aby nedošlo k tomu, že se obě utopí pod vlnami nařízeného multikulturního džihádistického marxismu.

Takže otázka zní: kdo z nás, na Západě, odpoví na tuto naléhavou výzvu do zbraně a zastaví muslimskou lavinu a bude bránit hodnoty bledé tváře tím, že stráví další půlhodinu denně navíc tím, že bude bojovat na sociálních sítích?

V naprostém protikladu vůči tomuto ‚pravcovému‘ pohledu, najdeme (šokujícím) ‚levičáky‘, kteří (implicitně nebo explicitně) tvrdí, že příliv muslimů (a kohokoliv jiného, kdo není zatížený vinou pramenící z jejich bělošství a západního původu) do západních národů je dobrý, protože to je:

a) Příležitost pro každého z nás, abychom se zbavili viny, a možnost reparace za západní imperiální prohřešky proti muslimským a jiným nebílým národům během posledních 300 let.

b) Příležitost zvýšit náš pocit nadřazenosti tím, že budeme mít přímý kontakt s lidmi, kteří jsou vůči nám po všech stránkách podřadní (kromě zdravého rozumu).

c) Příležitost obohatit západní společnost a rozšířit náš světový názor, a tím zabránit válkám tak, že začleníme aspekty jiných kultur do naší vlastní (s výjimkou misogynie a homofobie).

Otázka se tak nabízí: kdo z nás, na Západě, odpoví na tuto naléhavou výzvu do zbraně, aby obhajoval a přivítal migranty a odčinil svou bílou vinu tím, že stráví další hodinu denně navíc tím, že bude bojovat na sociálních sítích?

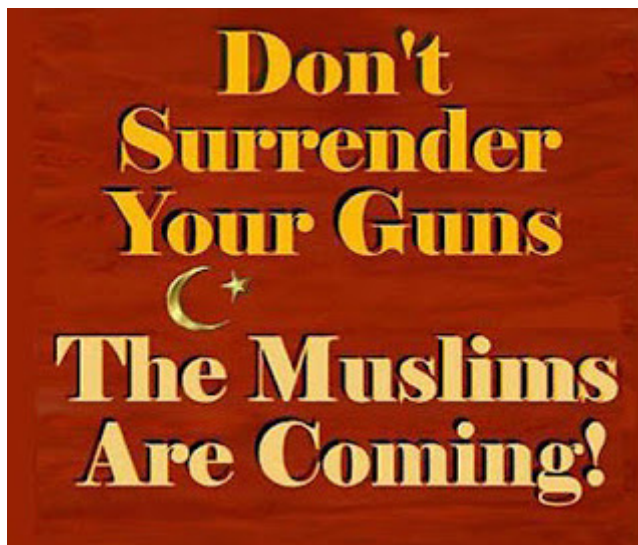
Začněme tedy s pravičáky.

a) Po celém světě existuje asi 73 sekt, a tedy praktik, islámu. Takže každá řeč o islámu jako o jednom systému, který je všude praktikován stejným způsobem, je nesmysl. Extrémní verze islámu, která je známá a milovaná (některými) dnešními obyvateli západu, je praktikována v několika zemích na Blízkém východě (a Africe). Extrémistický, nebo wahhábistický islám, se skutečně zrodil během 20. století, především v Saúdské Arábii, což je čerpací stanice, která se tváří být zemí, která byla a je během posledních 100 let příjemcem politické, vojenské a ekonomické podpory z USA a dalších západních mocností.

Během posledních padesáti let saudští královští kolaborantští stínači hlav utratili desítky miliard dolarů na propagaci své extrémistické verze islámu, prostřednictvím knih, médií, škol, stipendií pro studenty (od základních škol až po postgraduální), akademických stipendií a dotací zaplatili novináře, akademiky a

islámské učence, budování stovek islámských center a univerzit a tisíců škol a mešit.* Dále přispěli obrovskými částkami západním politickým stranám a lobbistickým skupinám.

Asi 80% skutečných muslimů, o kterých jste nikdy neslyšeli, žijí na východ od Blízkého východu a nemají zjevný zájem o světovou nadvládu. Většina z nich praktikuje běžné sunnitské a šíitské verze islámu, a [obecně považují saudskou wahhábistickou frakci za „hanebnou sektu“](#).

[Nevzdávejte se svých zbraní! Muslimové přicházejí!] Zde je myšlenka, jejíž čas nazrál!

Je zajímavé, že mnoho muslimů se po celém světě hlásí ke „konspirační teorii“, že zakladatel extrémistického islámu byl loutkou britské tajné služby a wahhábismus byl vytvořen britskými imperialisty jako prostředek k rozdělení a oslabení muslimů z Blízkého východu a států, které byly nakonec vytvořeny kolem nich Brity a Francouzi.

b) Migrace z muslimských zemí pro západní země není nutně špatná, protože většina muslimů nemusí nutně chtít dobývat svět a zotročit všechny bledé tváře. Ve skutečnosti, během 20. století, ekonomiky Británie, Francie, Německa, Itálie a Španělska měly přímý prospěch z přistěhovalecké pracovní síly z muslimských zemí (z nichž mnohé byly bývalými koloniemi těchto zemí). Nicméně myšlenka, že otevřeme evropské státní hranice velkému počtu přistěhovalců, kteří prchají před nedávnými válkami, které začaly nebo podporovaly západní mocnosti, se zdá být špatným nápadem. **Lepším nápadem by bylo, aby západní mocnosti tyto země přestaly bombardovat, nebo v nich přestaly podněcovat válku.**

c) Bílé rase a západním kulturním hodnotám nehrozí vymření, protože v případě, že muslimští migranti a džihádisté ovládnou Evropu, stačí chvíli počkat, a když to budou naši muslimáčtí páni nejméně očekávat, znovuzavedeme evropské hodnoty z Dubaje. Mohli bychom odtamtud také dovést spoustu bílých Evropanů. Pokud se to nepodaří, v Asii jich je víc než dost. Ale vážněji, souhlasím s tím, že džihádističtí žoldáci, kteří přicházejí do Evropy s válečnými uprchlíky, je vážná záležitost, je ale také snadno řešitelná. Jednoduše napište svému bílému západnímu politikovi a požádejte ho/jí/to, aby loboval/a/o západní vlády pro zastavení západních zpravodajských agentur, které financují, vyzbrojují a cvičí džihádistické žoldáky a které je i případně přivádějí do Evropy. Můžete také vyzdvihnout **problém úzké podpory ze strany západních vlád vůči Saúdské Arábii a jejího celosvětového vývozu extremistických petro-islámských a džihádistických žoldáků.**

Nyní se podívejme na levičáckou perspektivu.

a) Západní politické elity skutečně nesou vinu za zločiny proti nebílým národům, ale myšlenka, že obyčejní obyvatelé západních zemí se dnes podílejí na této vině a měli by se pokusit provést jejich odškodnění, je zjevně absurdní. V žádném případě nepomůžete chudým ani přehlíženým tím, že budete jako oni a snížíte se na jejich úroveň na základě pomýlené a naprosto domýšlivé touhy pro pokání, které je více o vás než o nich.

b) Ano, mnoho kavárenských prouprchlických intelektuálů, skutečně rádo „pomáhá chudým“, protože se tak díky tomu *oni* cítí lépe. Jejich čas by byl daleko lépe vynaložen, kdyby se snažili zjitit příčiny uprchlické krize a postavili se proti pokrytectví a válečným choutkám jejich vlády.

c) Západní společnost nemůže být obohacena tím, že bude přijímat uprchlíky do západních zemí, kdy jediným důvodem, proč jsou uprchlíci v západních zemích je, že západní vlády podněcují válčení v domovských zemích uprchlíků. Pokud by dostali alespoň poloviční šanci (jako kdyby západní vlády přestaly podněcovat válku v cizích zemích), většina uprchlíků by velmi ráda, kdyby vzali svou kulturu zpět tam kam patří. **Za současných podmínek rostoucího protimuslimského sentimentu v západních zemích, který je důsledkem desetiletí protimuslimské propagandy a zmanipulovaných teroristických útoků, je to naprosté ignorantství a extrémně nebezpečné, aby západní občané povzbuzovali příliv muslimských uprchlíků do západních zemí.**

Jsem jediný, kdo vidí, že přístup jak levice tak pravice, vede ke stejnému výsledku? Jedna strana zvyšuje teplotu protimuslimského-uprchlického sentimentu v evropských národech, zatímco druhá strana je stále hlasitější ve svých požadavcích, aby evropské státy otevřely své dveře muslimským uprchlíkům.

Takže mě omluvte, pokud nemám tendenci podřídít se falešné vynucené volbě tím, že budu projevovat nějakou rasovou nebo kulturní ‚loajalitu‘ a hodím všechny muslimy do stejného teroristického pytle, nebo se přihlásím adoptovat muslimského uprchlíka. Důležitým bodem zde je, **že můžete vždy říci, že se na vás šije bouda, když jediná možnost jakou zdánlivě máte, je si vybrat jednu stranu ve sporu, dřepnout si a čekat, než začne střelba .**

Zatímco obě strany debaty jsou přesvědčeny, že mají pravdu, to co skutečně mají, jsou pouhé perspektivy. I když většina z toho, co je dnes pokládáno za pravdu v dnešní době, nejprve existuje jako perspektiva. Když se perspektivy velkého počtu lidí spojí do ideologie, obzvláště v reakcionářskou ideologii, může se tato perspektiva stát ‚pravdou‘, když mnoho lidí ideologii ztvární nebo se jí zúčastní, čímž vytvoří ‚fakta na zemi‘, která se pak stanou součástí nové reality. A realita je ‚pravda‘, že ano?

Tyto druhy posunů reality se obvykle vyskytují v kontextu vybičovaných emocí, strachu, nejistoty a hněvu mezi běžným obyvatelstvem. V tomto stavu lidé neuvažují, ale pouze jednají na základě emocí, které jsou reakcí na podmínky, které mohly být uměle vytvořeny (do jisté míry) za účelem vyvolání konkrétní reakce. Když se lidé ocitnou v nové, nepříjemné realitě, mají ve zvyku se divit, ‚jak se to mohlo stát‘? **Čeho si ale obecně nevšimnou, je dlouhý proces formování, jemuž byli vystaveni, a také, že se věci mohou, a je to pravděpodobné, ještě mnohem zhoršit, pokud budou i nadále reagovat, aniž by přemýšleli o vytvořených podmínkách, s nimiž jsou konfrontováni.**

Zvažte současnou situaci v Evropě. Máte několik velkých evropských zemí, které mají významná procenta muslimských občanů (6 milionů ve Francii). Navíc je tu stále se zvyšující počet muslimských uprchlíků, kteří nejsou občany (tzv. ‚přistěhovalci‘). Patnáct let války proti muslimskému terorismu, v němž byli milióny muslimů v zemích Blízkého východu, zabiti západními armádami, a mnoho brutálních teroristických útoků na evropské půdě, připsaných ‚al-Káidě‘ nebo ‚ISIS‘, úspěšně vytvořilo určitou protimuslimskou předpojatost mezi bílými

evropskými občany. **Podmínky jsou tedy zralé pro širokou podporu pogromů nějakého druhu proti muslimům v Evropě, a to nejen proti ‚podezřelým džihádistům‘, ale proti VŠEM muslimům.** Zřejmě se někteří bílí Evropané domnívají, že by to byl dobrý nápad a aktivně lobují za taková opatření tím, že bezmyšlenkovitě opakují hesla jako ‚islám není kompatibilní se západní kulturou‘ nebo ‚s islámem není něco v pořádku‘, atd.

Ted' mám strach jak z islámského ... tak i protiislámského radikalizmu.

Možná je problém v tom, že ti, kteří prožili poslední vážný konflikt na evropské půdě, jsou nyní mrtví a nikdo nám nedokáže připomenout, že válka není ‚sranda‘. Že nejsou žádní vítězové. Že největší ztráty v jakékoliv válce jsou na straně civilistů a válka nerozlišuje mezi náboženskými přesvědčeními nebo barvou pleti; všichni trpí. Pointa je, že evropští buřiči, kteří vyhlásují, že islám ohrožuje evropské hodnoty, by měli zvážit, že jejich ‚pohled‘ by v evropských zemích mohl snadno vést k scénáři ‚občanské války‘ mezi muslimy a nemuslimy. To znamená, občanská válka na VAŠEM prahu mezi muslimy a VÁMI.

Příčinou většiny utrpení lidstva, na individuálním a kolektivním základu, je nedostatek pravdy. Ale existuje pravda, která platí pro všechny? [Jordan Peterson](#) se domnívá že existuje. Pravdou je to, co je dobré pro společnost, jejíž součástí je každá osoba. Co je dobré pro každou společnost? Odpověď na to může být složitější, avšak vyhýbat se válce nebo zničení společnosti, se zdá být nepochybně

dobrá věc. Vyhybat se, tj. nepodporovat v žádném případě, konflikty mezi lidmi, je tedy základní odpovědností každého člověka na této planetě a tento proces začíná s pečlivým zvážením vašeho ‚pohledu‘, odkud pochází a zda-li je nebo není dobrý pro vás A vaše spoluobčany A vaši společnost jako celek.

Poznámky:

* David Commins (2009), *The Wahhabi Mission and Saudi Arabia*, IBTauris, str. 174.

Na Severu komentář: Články na blogu o Dr. Jordanu Petersonovi:

- [Novoroční dopis světu od profesora Jordana Petersona](#)
- [Kulturní válka v Kanadě: „Učíme studenty vysokých škol lži“ - rozhovor s Dr. Jordanem Petersonem](#)

**Libyjský kmenový vůdce:
Trumpovo cestovní omezení je**

oprávněné, teroristé používají falešné libyjské pasy pro vstup do USA [a Evropy]

Harrison Koehli

Sott.net

Pasy syrských žoldáků, kteří přicházejí do Libye, aby dostali nové identity.

Prezident Trump podepsal během prvního týdne v úřadu nařízení, které dočasně zastavuje imigraci ze sedmi zemí Středního východu a severní Afriky, včetně Libye. Podle Trumpa je účelem nařízení „udržet Ameriku v bezpečí“ tím, že zastaví skupiny lidí které nelze řádně prověřit. Trumpovi kritici označili nařízení jako „muslimský zákaz“, který považují za nespravedlivý, zlý a rasistický. Jeden nedávný [úvodník](#) dokonce kritizoval Trumpa za to, že zneužívá „smyšlenou teroristickou hrozbu“ z dotčených zemí.

Poté, co americký odvolací soud potvrdil dočasný soudní zákaz, vydaný proti výkonnému nařízení soudcem federálního soudu Robartem, to vypadá, že Trump plánuje podepsat nové výkonné nařízení před, nebo jako alternativu k, odvoláním k nejvyššímu soudu. Ale otázka zůstává: je výkonné nařízení nerozumné? A je teroristická hrozba „fiktivní“?

Libyjský kmenový vůdce šejk Khaled Tantoush si to nemyslí. Šejk Tantoush, který je urputným kritikem džihádistických hnutí a je jedním z nejváženějších libyjských duchovních, byl v roce 2011, spolu s plukovníkem Kaddáfím, zajat libyjskými „rebely“ v Sirte. Byl to on, kdo vykonal [islámský pohřební obřad](#) pro Kaddáfího tělo poté co byl zavražděn, a sám šejk byl následně uvězněn a mučen. V roce 2013 byl ve vykonstruovaném procesu odsouzen [k doživotnímu vězení](#) na základě vykonstruovaných obvinění údajného „oslavování

Kaddáfího“, ale minulý měsíc byl [propuštěn](#) poté, co strávil více než pět let ve vězení.

Ve svém prvním rozhovoru se západními médii od propuštění ze zajetí rebelů, šejk Khaled řekl SOTT.net, že takzvaný muslimský zákaz nemá pro drtivou většinu obyčejných Libyjců smysl, neboť je pro ně značně obtížné již samotné cestování mezi městy, natož opustit zemi a cestovat do USA. V zemi je extrémní nedostatek hotovosti a jediní Libyjci, kteří mají prostředky na to aby se mohli dostat do USA, jsou většinou zločinci a teroristi. Přímou řekl:

Malý počet [Libyjců] by mohl cestovat do USA za studiem, **ale ostatní [kteří cestují] jsou zrádci, kteří pracují pro a jsou placeni vládou USA**. Většina Libyjců se nestará o tento zákaz, protože v Libyi je už velmi obtížné jenom cestovat z jednoho města do druhého... Skuteční Libyjci se nezajímají o cestování do USA. Starají se o to, aby našli řešení pro Libyi. **Tento [zákaz cestování] je pro nás zanedbatelná věc.**

Syrský prezident Assad učinil podobné zhodnocení „zákazu“ pokud jde o Syřany, když [Yahoo News](#) řekl, že to je „americký problém“ a že jeho úkolem je obnovit stabilitu ve své zemi, „aby se [uprchlíci] mohli vrátit zpět“ , **Když mu byla položena otázka, zda si myslí že někteří z uprchlíků jsou teroristi, odpověděl: „určitě.“ Pasy pro Al-Káidu**

James a Joanne Moriartyovi, kteří jsou jedinými [oficiálními americkými mluvčími](#) pro libyjské kmeny, říkají, že problém v Libyi je mnohem horší. V roce 2011 „rebelové“ z Al-Káidy a **Muslimského bratrstva ovládli všechna ministerstva libyjské vlády, včetně pasové kanceláře libyjského ministerstva vnitra, které má na starost střežení hranic a strategické instituce**, kterému začal šéfovat Abdul Wahhab Hassan Qayed. Qayedův bratr byl Abu Bakr Hassan Qayed (alias [Abu Yahya al-Libi](#)), agent nejvyšší úrovně v al-Káidě, který byl zabit americkými bezpilotními letouny v červnu roku 2012.

Al Qaeda Controls Borders and Passports In Libya

أبو يحيى الليبي
(أبو بكر حسن قايد)
الرجل الثاني في تنظيم القاعدة
قيادي بالجماعة الإسلامية المقاتلة

Abu Yahya al-Libi

عبد الوهاب حسن قايد
أمر قوات حرس الحدود والمنشآت
الحيوية والاستراتيجية الليبية
قيادي بالجماعة الإسلامية المقاتلة

Abd Alwahab Gayed

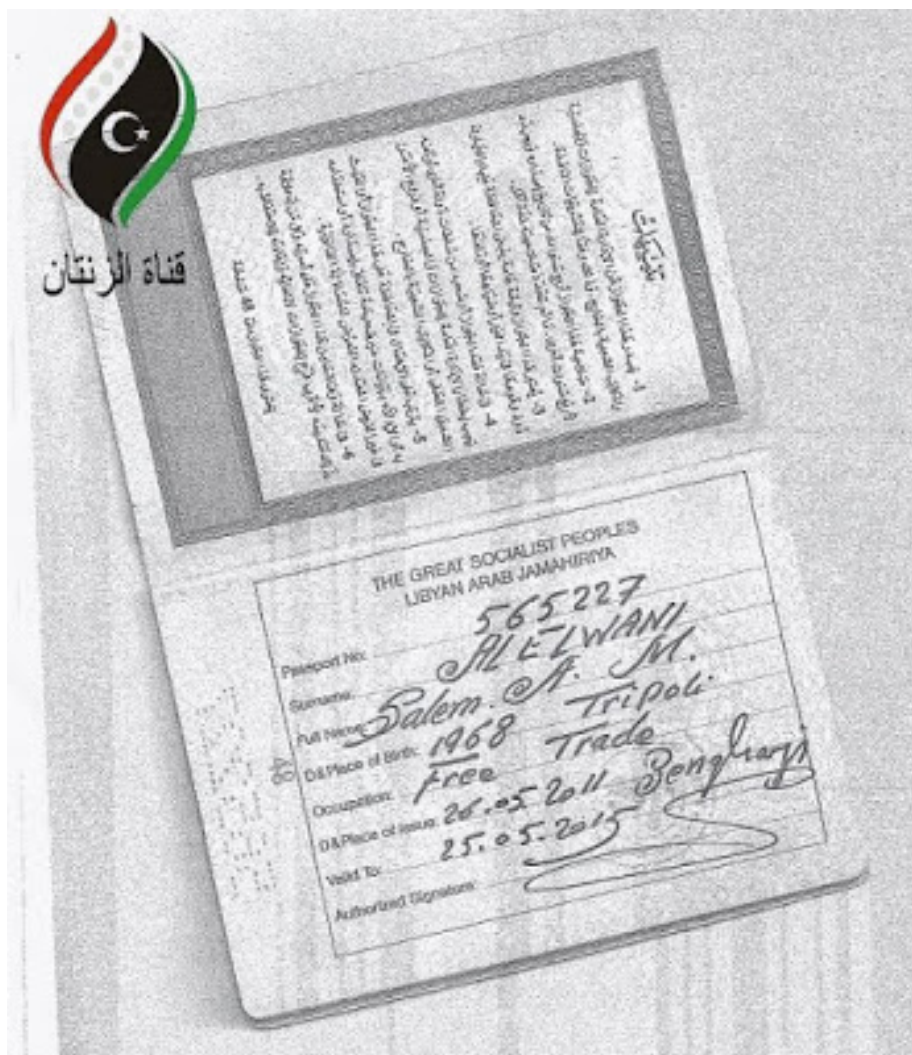
These are 2 Brothers. Al-Libi was Bin Laden's deputy and was killed by a drone early this year in Afghanistan. His brother, Gayed, is in charge of passports and borders in Libya. Rumored to be the next President of Libya. He is passing out Libyan passports and money to all foreign terrorists who are coming into the US at alarming rates.

Muž který má na starosti libyjský pasový úřad po invazi NATO (vpravo).

Jak [uvedla](#) Joanne Moriartyová, „Al-Káida ovládla pasový úřad hned po pádu Libye a vydávala libyjské pasy cizím žoldákům tak rychle, jak přecházeli přes hranice.“ Například v únoru 2014 Libyjci chytili pět špiónů z Kataru, kteří měli falešné libyjské pasy (včetně katarského zpravodajského důstojníka Abdel-Hadi Saleh Al-Rushaydi, Faraj Saleh Al-Mansour Jatlawi a Ali Al-Mohamad Sadeq-Obaidi). Špióni řekli libyjským orgánům, **že pasy jim poskytla CIA během války NATO proti Libyi v roce 2011** (podívejte se na [tento článek](#) který obsahuje obrázky a video z jejich zatčení).

Falešný libyjský cestovní pas pro na al-Káidu napojeného teroristu Abdelhakima Belhadje, vydaný 26. května 2011, 3 měsíce po začátku války, 2 měsíce po jeho propuštění z libyjského vězení.

Belhadjúv falešný pas, vyhotovený na jméno „Salem Al Elwani“. Všimněte si jeho povolání: „volný obchod“

Další falešný libyjský cestovní pas (vlevo) pro egyptského žoldáka (Ahmed Salh Amwer). Na pravé straně je jeho egyptský pas. V popisku stojí: „Fotografie egyptského teroristy vyslaného z Dorny s falešným libyjským pasem za účelem provedení bombového útoku na arabské letiště. Číselná sekvence cestovního pasu byla ukradena z Tripolisu, ale nebyla vydána jakémukoliv oficiálnímu libyjskému oddělení.“

Tento program na **praní identity** v Libyi – kde nespočetné množství, pravděpodobně v tisících, džihadistických žoldáků vyměnilo své staré „teroristické“ identity za čerstvé z post-Kaddáfího Libye – se tak rozrostl, že Maroko muselo pro Libyi [zavést vízovou povinnost](#) kvůli velkému rozšíření falešných pasů. **Maročané během jednoho měsíce chytili 285 cizinců s libyjskými pasy - z Pákistánu, Čečenska, Mosambiku, Afghánistánu a Bangladéše.**

Moriartyovi [řekli SOTT.net](#), že libyjští rebelové využívali jejich kontrolu nad pasovou kanceláří nejen pro vydávání falešných identit a pasů pro své kamarády teroristy, ale pro rozdávání finančních prostředků, **poskytující miliony dolarů anglicky mluvícím bojovníkům, kteří byli vysláni do USA, kde rutinně prošli pasovou kontrolou a byli jim vydány zelené karty nebo víza pro více vstupů, v množství 100 až 1000 za měsíc:**

„Četnost [vstupů do Spojených států] byla 100 za měsíc, která vzrostla až na 1000 měsíčně. Přes Libyi do Spojených států vypravovali lidi od října 2011. Totéž dělají do Francie, totéž do Německa.“

James Moriarty dále řekl, že mluvil s pilotem letícím ze Sýrie (nyní zesnulý), který sdělil Moriartyovému, že byl součástí karavany tří Boeingů 747, které „vzvedly více než 700 mužů v Sýrii a letěly s nimi do Spojených států“ na letiště v New Yorku. Piloti pak museli „podepsat 21stránkový dokument mlčenlivosti, který zahrnoval zaručené vězení, jestli o tom

promluví.“ Tento pilot řekl Moriartyovým, že **po přistání dali američtí vládní úředníci těmto mužům pasy a „hromadu peněz“**. Moriartyovi doufají, že tato informace o rozšíření libyjských pasů, které byly dány teroristům, bude mít vliv na vládu USA, aby to zastavila. Úředníci musí přinejmenším prověřit každého, kdo od roku 2011 cestoval do Spojených států z Libye. Pokud jde o ty, kteří nadále přicházejí, libyjské kmeny udělaly nabídku prezidentu Trumpovi, že budou spolupracovat s americkými představiteli. Vědí, kdo převážná většina z těchto lidí je, protože se během posledních šesti let stali notoricky známými v Libyi, kde během tohoto období vytvářejí krvavý chaos.

Libyjská kmeny podpořily Trumpa, chtějí spolupracovat

V březnu roku 2016 libyjské kmenové vůdci oficiálně vyjádřili Trumpovi podporu na úřad prezidenta Spojených států. Moriartyovi ve svém [dopise Trumpovi](#) jménem kmenů napsali:

„Libyjský lid znovu opakuje svůj závazek odstranit všechny radikální islamisty z Libye, jakmile USA zastaví podporu těchto subjektů v jejich zemi. Poté se velké kmeny Libye zavazují jít od státu ke státu a spolupracovat s dalšími kmeny na Středním východě, a s vámi jako prezidentem Spojených států, a odstranit radikální islám po celém světě.“

Jak 12. února Moriartyovi [řekli Sott.net](#), tato nabídka stále platí. Kmeny jsou jedinými Libyjci, kteří vědí, kdo je v Libyi kdo. Jako takoví jsou ochotni a schopni pracovat s Američany a zkontrolovat jakékoliv jednotlivce, kteří vstoupí do Spojených států z Libye, nebo kteří se prokazují libyjskými doklady. Kmenové vůdci jsou jedinými legitimními zástupci přibližně 6 milionů občanů Libye. Tito obyčejní Libyjci, kteří tvoří přes 95% libyjského obyvatelstva, trpěli šest let pod nadvládou násilných džihádistických skupin, jako Libyjská islámská bojová skupina, Ansar al-Šaría, Muslimské bratrstvo a ISIS, kdy všichni byli přivedeni do země západními vládními agenty a jejich klientskými státy na Středním východě. Kmeny jsou přirozenými spojenci v boji proti džihádistům - ne ta nelegitimní „vláda“, kterou zřídili teroristi a jejich stoupenci.

Další čtení:

- [Libyjské úniky: další tajné dokumenty odhalují Obamovo selhání v Libyi](#)
- [Dokumenty: Al-Káida u moci v Libyi](#)

Zdroj článku: [Libyan Tribes leader: Trump's travel restrictions justified, terrorists using fake Libyan passports to enter U.S.](#)